

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з науково-педагогічної роботи

В.Г. Лопатовський

27 квітня 2022

ПРОГРАМА АТЕСТАЦІЙНОГО ІСПИТУ

з дисциплін програми-модуль
«Технологія швейних виробів»

для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
за освітньо-професійною програмою
«Професійна освіта. Технологія виробів легкої промисловості
(швейні вироби)»

Форма навчання – денна, заочна

Схвалено на засіданні кафедри технологічної та професійної освіти і
декоративного мистецтва
Протокол №9 від 22.04.2022 р.

Завідувач кафедри Ірина АНДРОЩУК

Програма розглянута та схвалена на засіданні вченої ради гуманітарно-
педагогічного факультету
Протокол №9 від 25.04.2022 р.

Голова вченої ради ГПФ Людмила СТАНІСЛАВОВА

Хмельницький

2022

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Заключним етапом підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за програмою-мініор «Технологія швейних виробів» в межах освітньо-професійної програми «Професійна освіта. Технологія виробів легкої промисловості (швейні вироби)» Хмельницького національного університету є атестація осіб у формі атестаційного іспиту.

Мета атестаційного іспиту полягає у встановленні відповідності освітнього рівня підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 015.36 Професійна освіта (Технологія виробів легкої промисловості), які навчаються за ОПП «Професійна освіта. Технологія виробів легкої промисловості (швейні вироби)», програмним результатам навчання програми-мініор, спрямованої на поглиблене вивчення питань дизайну, проектування, виготовлення швейних виробів основі використання новітніх матеріалів та сучасних технологій і обладнання та їх збуту на вітчизняному ринку товарів.

Програма атестаційного іспиту передбачає комплексну перевірку програмних результатів навчання (ПРН) шляхом використання ситуативних тестових завдань та розв'язання тесту-есе. Програмою охоплено навчальний матеріал вибіркових дисциплін програми-мініор: «Новітні технології та матеріали в галузі», «Теорія моди і фешн-індустрія», «Дизайн-проектування одягу», «Сучасне технологічне обладнання», «Комп'ютерні технології в швейній галузі», «Бізнес-планування та створення стартапів».

Порядок проведення атестаційного іспиту. Кожен студент отримує екзаменаційний білет, якій містить два завдання. Перше завдання – розв'язання **тесту**, друге – написання тесту-есе.

Загальна тривалість іспиту 2 години.

Реалізація першого етапу атестаційного іспиту полягає у тестуванні з дисциплін, що входять до Програми- мініор. Кількість тестових завдань у тесті – 50.

Нормативний час виконання тесту – 1 година.

Реалізація завдань другого етапу атестаційного іспиту передбачає використання відкритої форми тестового завдання – тесту-есе, націленого на діагностику сформованості умінь студента діяти творчо, в нестандартних умовах. Під час роботи над тестом-есе студент вирішує практичне завдання, пов'язане з обґрунтуванням бізнес-ідеї створення та реалізації швейних виробів, конкурентоспроможних на вітчизняному ринку товарів. Орієнтовне завдання до тесту-есе подано у Додатку.

Нормативний час виконання тесту-есе – 1 година.

Критерії оцінювання результатів атестаційного іспиту

Результати виконання завдань атестаційного іспиту з вибірових освітніх компонентів програми-мініор оцінюються за 4-бальною вітчизняною шкалою. Загальна оцінка з атестаційного іспиту визначається на основі середньозваженого балу за вітчизняною шкалою і виставляється у відомості обліку успішності та індивідуальному навчальному плані студента за двома шкалами оцінювання: національною і шкалою ЄКТС.

Середньозважений бал з атестаційного іспиту визначається на основі оцінок, отриманих за кожний етап атестаційного іспиту за національною шкалою, та встановлених для них вагових коефіцієнтів (таблиця 1).

Таблиця 1 - Оцінювання виконання завдань атестаційного іспиту

Перший етап	Другий етап
Тест з дисциплін програми	Тест-есе
0,4	0,6

При оцінюванні результатів тестування використано диференційований підхід: тестовому завданню (ТЗ) альтернативної форми та простого множинного вибору – 1 бал; ТЗ із множинним вибором – 2 бали; ТЗ на

встановлення відповідності, на встановлення правильної послідовності – 3 бали.

Ситуаційний тест оцінюється в залежності від кількості балів правильних відповідей на тестові завдання:

Оцінка «5» виставляється за 90 – 100 % балів вірних відповідей.

Оцінка «4» виставляється за 75 – 89 % балів вірних відповідей.

Оцінка «3» виставляється за 60 – 74 % балів вірних відповідей.

Оцінка «2» виставляється за 59 % балів вірних відповідей та менше.

Критеріями оцінювання виконання тесту-есе є: оригінальність бізнес-ідеї, реалістичність ідеї, об'єктивність пропозицій, комплексність, доступність викладу, лаконічність, компактність, наочність тощо.

Співвідношення системи оцінювання навчальних досягнень студентів за вітчизняною шкалою та шкалою ЄКТС подано у таблиці 2.

Таблиця 2 - Співвідношення вітчизняної шкали оцінювання і шкали оцінювання ЄКТС

Оцінка ECTS	Бали	Вітчизняна оцінка	
A	4,75-5,00	5	ВІДМІННО – глибоке і повне опанування навчального матеріалу і виявлення відповідних умінь та навиків
B	4,25-4,74	4	ДОБРЕ – повне знання навчального матеріалу з кількома незначними помилками
C	3,75-4,24	4	ДОБРЕ – в загальному правильна відповідь з двома-трьома суттєвими помилками
D	3,25-3,74	3	ЗАДОВІЛЬНО – неповне опанування програмного матеріалу, але достатнє для практичної діяльності за професією
E	3,00-3,24	3	ЗАДОВІЛЬНО – неповне опанування програмного матеріалу, що задовольняє мінімальні критерії оцінювання
FX	2,00-2,99	2	НЕЗАДОВІЛЬНО – безсистемність одержаних знань і неможливість продовжити навчання без додаткових знань з дисципліни
F	0,00-1,99	2	НЕЗАДОВІЛЬНО – необхідна серйозна подальша робота і повторне вивчення дисципліни

**Зміст програмного навчального матеріалу, що виноситься
на атестаційний іспит**

Програма атестаційного іспиту не є повторенням програм семестрових контролів, її завдання носять комплексний характер та творчу спрямованість і розкривають можливість використання теоретичної, практичної і самостійної підготовки здобувачів вищої освіти. Для успішної підготовки до атестаційного іспиту студенти мають використовувати знання з вибіркового дисциплін, набуті під час аудиторної та самостійної роботи.

Новітні технології та матеріали в галузі

1. Еко-матеріали для виробництва верхнього та легкого одягу.
2. Інноваційні тканини та «розумний» одяг.
3. Сучасні матеріали для виготовлення білизни, корсетних виробів, верхнього та форменого одягу.
4. Утеплюючі та прикладні матеріали для виготовлення одягу.
5. Характеристика клейового методу з'єднання деталей одягу.
6. Характеристика технології друку на тканині.
7. 3D друк одягу, як сучасний напрям у модній індустрії.
8. Безшовна технологія виробництва одягу.
9. Системи автоматизованого проектування на швейному виробництві.
10. Система автоматизованого обліку процесів виготовлення одягу на швейному виробництві
11. Експертиза якості швейних виробів та матеріалів.
12. Експертне оцінювання показників якості швейних матеріалів

Література:

1. Натарова В. В. Високотехнологічні матеріали для форменого одягу / В.В. Натарова // Сучасна спеціальна техніка. – № 1(48). – 2017, С.73-80
2. Водзінська О. І. Дослідження властивостей та класифікація новітніх видів утеплювачів для одягу / О. І. Водзінська, В. В. Яловий // Збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції текстильних та фешн технологій KyivTex&Fashion / за заг. ред. Л. І. Зубкової : (31 жовтня 2019

р., м. Київ). - Київ : КНУТД, 2019. - С. 9-14.

3. Технології волого-теплого оброблення, клейових, зварних з'єднувань та хімізації у швейній галузі : навч. посіб. / С. М. Березненко, О. І. Водзінська, Л. Б. Білоцька, С. В. Донченко. – Київ : КНУТД, 2020. – 303 с.

4. Менжинська Н.В. Особливості технології друку на принтерах прямим цифровим способом при нанесенні зображень на текстиль / Н. В. Менжинська // Технологія і техніка друкарства. – 2018. – № 3(61) . –С. 21-27

5. 3D навчальний центр. Програмне забезпечення для дизайну одягу в 2021 році. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.sculpteo.com/en/3d-learning-hub/3d-printing-software/best-cadfashion-design-software/>

6. Демида Б. Система автоматизації обліку на швейному виробництві / Б. Демида, М. Горон // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2018. – № 616 : Комп'ютерні науки та інформаційні технології. – С. 47-53.

7. Савчук Н.Г., Березненко С.М., Березненко М.П. Квалітологія швейного виробництва: Підручник. – 2-ге видання – К.: Арістей, 2007. – 464с.

Теорія моди і фешн-індустрія

1. Мода. Значення моди в економічному розвитку суспільства.
2. Модний ідеал. Основний об'єкт модної стилізації.
3. Сутність моди та її основні характеристики.
4. Норми пристойності в культурі європейської моди.
5. Таємнича мова моди..
6. Одяг і статус – їх взаємозв'язок.
7. Протиріччя моди.
8. Мода: явище індивідуальне та масове.
9. Етапи утвердження моди в суспільстві. Ознаки занепаду моди.
10. Циклічність моди, її «народження» і «затухання».
11. Умови елітарної моди. Чинники демократизації моди.

12. Взаємозв'язок моди, політики, економіки, влади колись і сьогодні.
13. Прогресивні явища суспільства у фешн-індустрії.
14. Фешн-індустрія в індивідуальному самовираженні особистості.

Література:

1. Комих Н.Г. Мода як соціальний феномен в сучасному соціокультурному дискурсі / Н.Г. Комих. // Збірник наукових праць з гуманітарних дисциплін «Славута». – 2013.
2. Кибалова Л. Иллюстрированная энциклопедия моды / Л. Кибалова, О. Тербенова, М. Ламарова // Перевод на русский язык И.М. Ильинской и А.А. Лосевой. – Прага : Артия, 1988. – 608 с.
3. Мельник М.Т. Мода в контексті художніх практик ХХ століття : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. мистецтвознавства : спец. 26.00.01 «Теорія й історія культури» / М.Т. Мельник. – Київ, 2008.
4. Сурвілайте Д. В. Молодіжні субкультури: сутність та особливості функціонування / Д.В. Сурвілайте. // Актуальні проблеми політики. – 2013. – С. 287-292.
5. Аксенова М. Современная энциклопедия. Мода и стиль / М. Аксенова, Т. Храмов. – М.: Аванта-ПЛЮС, 2002. – 480 с.

Дизайн-проекування одягу

1. Дизайн, проєкт, дизайн-проекування.
2. Поняття «метод». Методи дизайн-проекування одягу.
3. Комбінаторний метод дизайн-проекування.
4. Метод трансформації в дизайн-проекуванні.
5. Метод модульного проєкування в дизайні нових форм одягу.
6. Метод деконструкції в дизайн-проекуванні.
7. «Евристичний» метод в дизайн-проекуванні.
8. Метод «інверсії» в дизайн-проекуванні.
9. Метод «кінетизму» в дизайн-проекуванні.

10. Образно-асоціативний метод у проектуванні сучасних форм одягу.
11. Поняття життєвого циклу проекту. Етапи реалізації проекту.
12. Стадії матеріалізації дизайн-проекту.

Література:

1. Балашова О.О. Net. art і парадокси сучасного мистецтва / О.О. Балашова // Філософська думка. Український науково-теоретичний часопис. – №6. – К.: Академперіодика НАН України, 2009. – С. 79 – 91.
2. Костюченко О.В, Дихнич Л.П., Проектна діяльність в індустрії моди. Організаційні та психологічні аспекти / О.В. Костюченко, Л.П. Дихнич. – К.: Видавництво Ліра-К, 2017.– 316с.
3. Гайдук Л.М. Сучасні технології моделювання і художнього оздоблення одягу. Навчальний посібник / Л.М. Гайдук, І.В. Васильєва. – К.: КНУТД, 2008. – 142 с.
4. Ергономіка і дизайн. Проектування сучасних видів одягу: Навчальний посібник. / М.В. Колосніченко, Л.І. Зубкова, К.Л. Пашкевич, І.В. Васильєва та інші. – К.: ПП «НВЦ «Профі», 2014. – 386 с.
5. Розробка колекцій одягу: Навчальний посібник. / А.М. Малинська, К.Л. Пашкевич, М.Р. Смирнова, О.В. Колосніченко – К.: ПП «НВЦ Профі», 2014. – 140 с.
6. Пашкевич К.Л. Дизайн-проектування колекції жіночого одягу з використанням перфорації / К.Л. Пашкевич, Н.Д. Креденець, А.В. Постельняк, О.М. Кінчина // Art and Design. – 2018. - №3. – С. 120-131.

Сучасне технологічне обладнання

- 1 Обладнання підготовчого виробництва. Призначення, особливості конструкції і роботи, технічні характеристики.
2. Устаткування експериментального цеху. Призначення, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.

3. Обладнання розкрійних виробництв. Призначення, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.
4. Електроприводи швейних машин. Призначення, особливості конструкції і роботи, технічні характеристики.
5. Швейні машини загального призначення. Застосування, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.
6. Швейні машини спеціального призначення. Застосування, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.
7. Швейні машини-напівавтомати для виготовлення закріпок, петель та пришивання гудзиків на одязі. Застосування, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.
8. Швейні машини для створення машинної вишивки. Застосування, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.
9. Обладнання для виконання волого-теплової обробки. Призначення, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.
10. Обладнання для виконання операції дублювання. Призначення, особливості конструкції і роботи, типи та технічні характеристики.

Література

1. Орловський Б.В. Технологічне обладнання галузі (швейне виробництво): навчальний посібник / Б.В. Орловський, Н.С. Абрінова.-К.: КНУТД, 2013. – 285с.
2. Хоменко Л.М. Обладнання швейного виробництва: Навчально-методичний посібник . –Умань: ВПЦ «Візаві», 2011. – 132 с.
3. Бондар К.І., Терещенко Т.Д., Дубач В.С. Довідник швейного обладнання провідних фірм. Навчальний посібник. – Хмельницький: ТУП, 2003. – 166с.

4. Поліщук О. С. Електромеханічне пресове обладнання на підприємствах легкої промисловості: / О. С. Поліщук – Хмельницький: Видавництво PolyLux, 2018. – 285 с.

5. Пищиков В. О., Орловський Б. В. Проектування швейних машин. – К.: Видавничо-поліграфічний дім «Формат». – 2007. – 320 с.

6. Орловський Б.В., Заховавко Г.Д. Енциклопедія швейного виробництва. Навчальний посібник. – К.: «Самміт-книга», 2010. – с.451-455.

7. Рябчиков М.Л. Розрахунок та конструювання машин легкої промисловості: підручник для вищих навч. закладів / М. Л. Рябчиков, І. Г. Дейнека. – Луганськ : Вид-во Східноукр. нац. ун-ту ім. В. Даля, 2010. – 264 с.

Комп'ютерні технології в швейній галузі

1. Графічні редактори растрової графіки: призначення, особливості використання, програмні продукти.

2. Графічні редактори векторної графіки: призначення, особливості використання, програмні продукти.

3. Бодісканери: принцип дії, призначення.

4. Системи автоматизованого проектування в швейній промисловості

5. Віртуальні манекени на етапах художнього і технічного проектування одягу

6. Технічне оснащення робочого місця конструктора одягу

7. Автоматизація розкрою швейних виробів.

8. Організація автоматизованого робочого місця технолога одягу

9. Застосування комп'ютерних технологій в швейному обладнанні

10. Розумний одяг і напрямки його застосування

11. Застосування комп'ютерних технологій на етапі реалізації швейної продукції (QR-кодування, доповнена реальність, капсульне формування гардеробу, онлайн-конструктори одягу).

Література:

1 Захаркевич О.В. Практикум з комп'ютерного проектування одягу / О. В. Захаркевич, С. Г. Кулешова, О. М. Домбровська. – Хмельницький : ХНУ, 2016. – 311 с.

2. Колосніченко М.В. Комп'ютерне проектування одягу: Навчальний посібник / М. В. Колосніченко, В. Ю. Щербань, К. Л. Процик. – К.: «Освіта України», 2010. – 183 с.

3. Єжова О.В. Інформаційні технології у створенні швейних виробів / О.В.Єжова. – Кіровоград: ФОП Александрова М.В., 2015. – 220 с.

Бізнес-планування та створення стартапів

1. Стартап, ключові фактори успіху стартапа.
2. Джерела ідей для бізнесу. Основні властивості бізнес-ідей.
3. Підходи до оцінювання перспективності бізнес-ідей.
4. Команда пошуку та комерціалізації стартапа. Правила побудови успішної команди.
5. Фактори, які визначають ефективність досягнення цілей команди.
6. Результативність керівника-лідера. Якості, необхідні керівнику для ефективної роботи.
7. Сутність та складові корпоративної культури, необхідні для ефективної роботи.
8. Бізнес-план, етапи бізнес-планування, технологія розробки бізнес-плану.
9. Розділи бізнес-плану, їх характеристика.
10. Елементи маркетингового комплексу.
11. Основні джерела інвестування стартапів.
12. Види нефінансової підтримки стартапа.

Література:

- 1 Балабанова Л.В. Управління персоналом: підручник для студ. вищ. навч. закл. / Л.В. Балабанова, О.В. Сардак. – Київ: Центр учбової літератури, 2019. – 468 с.
2. Диха М.В. Інтелектуальний капітал у системі забезпечення інноваційного розвитку країни / М.В. Диха // Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. – 2019. – № 6. – С. 45–49.
3. Диха М.В. Стан венчурного підприємництва в Україні: проблеми та шляхи їх вирішення / М.В. Диха, О.О. Лабунець, В.О. Лабунець // Науковий журнал «Економіка і фінанси». – 2017. – № 10. – С. 31–40.
4. Ковальчук С.В. Маркетинг: навчальний посібник / С.В. Ковальчук, В.Л. Карпенко, Л.М. Коваль, Р.В. Бойко, Л.А. Бичікова та ін.; [за ред. Ковальчук С.В.]. – Львів: Новий Світ – 2000, 2018. – 679 с.

ДОДАТОК

Завдання для тесту-есе

Презентація бізнес-ідеї

Базуючись на запропонованих результатах аналізу ринку товару/послуги, презентуйте бізнес-ідею, окресливши обраний ринковий сегмент/сегментарну нішу (за умови диференціації ринку), описавши:

- об'єкт бізнес-ідеї (товар, послуга);
- технічне (технологічне) рішення виробництва товару/надання послуги;
- потенційних інвесторів, яких може зацікавити бізнес-ідея в контексті подальшого фінансування (яким доцільно донести бізнес-ідею для отримання фінансування на її впровадження);
- очікувані результати від впровадження / реалізації бізнес-ідеї.